

DARIUS BARONAS

LENKIJOS PRANCIŠKONŲ PROVINCIJOS 1580–
1598 M. KAPITULŲ SPRENDIMAI – LIETUVOS
BAŽNYČIOS ISTORIJOS ŠALTINIS

Lietuvių literatūros ir tautosakos institute vykdamas Lietuvos mokslo tarybos remiamą projektą „Lietuvos pranciškonų konventualų prozopografinis tyrimas“, 2017 m. lapkričio pabaigoje – gruodžio pradžioje buvo atlikta komandiruotė, kurios metu šių eilučių autorius ir dr. Jonas Drungilas rinko archyvinę medžiagą Lodzės–Lagievnikų pranciškonų institute, Gniezno pranciškonų vienuolyno bibliotekoje ir Gniezno katedros kapitulos archyve¹. Nors didelė dalis Lagievnikuose saugomų pranciškonų istorijos šaltinių tyrėjams nuo seno buvo žinoma, tačiau pavyko aptikti (iš naujo atrasti) iki šiol didesnio tyrėjų dėmesio nesulaukusio šaltinio. Tai rankraštis, kurio tituline puslapyje skelbiama: „Registrum eorum, quae praecipua fuerunt inter acta Reverendi patris fratris Bonaventurae Maresii Bellunensis doctoris theologi Ordinis Minorum Conventualium et in provincia Polonie etc. eiusdem Ordinis generalis commissarii, visitatoris apostolici in anno 1579 et 1580“ (Signatūra: IF 03420, Inv. nr. 09322 – toliau „Registrum“). Tai Lenkijos pranciškonų konventualų provincijos (kuriai tuo metu priklausė ir lietuviškos bei rusėniškos Abiejų Tautų Respublikos žemės) kapitulų sprendimų ir su jais susijusių dokumentų kopijų rinkinys. Rankraštis prasideda dokumentų nuorašų pluoštu, kuris susidarė dėl apaštališkojo vizitatoriaus ir pranciškonų konventualų generalinio komisaro Bonaventūros Maresio Beluniečio veiklos 1579–1580 m. Reikia pažymėti, kad tuo metu Mažesnieji broliai konventualai, kaip ir didelė dalis kitų vienuoli-

¹ Publikacija parengta įgyvendinant Lietuvos mokslo tarybos remiamą projektą „Lietuvos pranciškonų konventualų prozopografinis tyrimas“ (Nr. S-MIP-17-33).

nių ordinų, dar nepatyrusių Tridento susirinkimo sukeltos atsinaujinimo bangos, išgyveno ne pačius geriausius laikus. Tuometinis Apaštališkasis nuncijus Abiejų Tautų Respublikoje Giovanni Andrea Caligari aiškiai matė konventualų reformavimo reikalą – atkurti deramą discipliną ir regulos laikymąsi. Būtent nuncijaus rūpesčiu Lenkijos ir Lietuvos pranciškonų vizitatoriumi buvo paskirtas Bonaventūra Maresio. Ir nuncijus, ir vizitatorius 1579 m. buvo apsisoję Vilniuje ir čia kūrė Lenkijos bei Lietuvos pranciškonų vienuolinio gyvenimo atnaujinimo planus². Pati vizitacija atlikta ir reformavimo veiksmų imtasi 1580 m. Nepaisant Caligari pagyrų uoliajam vizitatoriui, jį Mažesniųjų brolių konventualų ordino generalinis ministras Pietro Antonio Camilli (1575–1580) netrukus atšaukė iš *de facto* eitų provincijolo pareigų atgal į Italiją. Šie bendrais bruožais išdėstyti dalykai žinomi iš Kamilio Kantako veikalo, tačiau jame su Lietuvos pranciškonų istorija susiję dalykai paliesti tik probėgšmais. Tai visai suprantama, nes didysis XX a. pranciškonų istorikas rašė *visos* Lenkijos pranciškonų provincijos istorijos sintezę, kurios antrasis tomas apima laikotarpį nuo 1517 iki 1795 m.³ Todėl tam tikras kiekis duomenų, susijusių su Lietuva, taip ir liko nepanaudoti po šiai dienai. Nespręsdami keblaus klausimo, kodėl taip atsitiko, norime pasi-

² Lenkijos provincijos pranciškonų reformavimo programa išdėstyta aptariamam rankraščio skyriuje „Constitutiones et decreta pro reformatione fratrum Ordinis Minorum Conventualium in Polonię, Lituanię, Russię etc. provincia“. Skyrių pavadinimai tokie: „Praestantissimorum virorum sententia“ (p. 19), „De Dei cultu et horis canonicis“ (p. 20), „De ecclesia et vestibus ac vasis sacris“ (p. 22), „De fratrum indumentis“ (p. 23), „De mensa communi“ (p. 24), „De administratione bonorum temporalium“ (p. 25), „De resignatione bonorum“ (p. 26), „De recipiendis ad ordinem“ (p. 27), „De clausura“ (p. 29), „De scandalosis et ebriosis“ (p. 30), „De non recipiendis fratribus aliorum ordinum“ (p. 31), „De obedientia superioribus exhibenda“ (p. 31), „De visitatione omni anno a provincialibus facienda“ (p. 32), „Declaratio et decretum de non suscipiendis de cetero inter nos fratribus Bernardinis et econtra coram Illustrissimi D. Nuncii Apostolici [!]“ (p. 33). Kamilis Kantakas kažkodėl teigė, kad šios konstitucijos neišliko, nors ir pateikė tikslią nuorodą į jų buvimo vietą: plg. Kamil Kantak, *Franciszkanie polscy*, t. 2: 1517–1795, Kraków: Nakładem Prowincji Polskiej OO. Franciszkanów, p. 115.

³ *Ibid.*, p. 110–116. Kamilis Kantakas aptariamą rankraštį vadino „Acta provinciae Poloniae 1579–1602“ ir jam taikė santrumpą FL 1579. Jis akcentavo Lvovo kapitulos reikšmę, tačiau ją datavo 1579 m., nors rankraštyje (p. 19) aiškiai nurodomi 1580 m. Žr. Kamil Kantak, *op. cit.*, p. 115.

džiaugti tuo, kad šis rankraštis mums po ranka pakliuvo gana netikėtai. Visų pirma tariame nuoširdų ačiū archyvarui t. Rafałui Kwiatkowskiui OFMConv, kuris, palydėjęs į dokumentų saugyklą, maloniai parodė visus turimus senovinius rankraščius. Tik atsivertus pirmą puslapį, iš karto tapo akivaizdu, kad turime reikalą su ypač vertingu šaltiniu. Rankraštis prasideda karaliaus Stepono Batoro (1579 m. liepos 13 d. ir 15 d., p. 1–2 ir p. 3) ir Ordino generalinio ministro Pietro Antonio Camilli (1579 m. balandžio 29 d., p. 4–5) įgaliojimais Bonaventūrai Maresio eiti generalinio komisaro ir vizitatoriaus pareigas. Paskui esti klarisių Sary Sądecz konvento donacijų ir jo reformavimo (p. 6–18), Lvovo 1580 m. kapitulos sprendimų (p. 19–32 ir p. 61–91), dekreto, draudžiančio į savo gretas priimti bernardinus (1578 m. liepos 31 d., p. 33–35)⁴, 1583, 1586, 1589 ir 1598 m. kapitulų protokolai; vėliausias dokumentas datuotas 1606 m. (p. 275–276).

Mus labiausiai domina su Lietuvos pranciškonais susiję dalykai. Akivaizdu, kad šio šaltinio vertę ypač didina ta aplinkybė, kad ir iš ankstesnio, ir iš XVI a. antrosios pusės laikotarpio yra palyginti nedaug dokumentinio pobūdžio šaltinių, nušviečiančių *vidinį* Lietuvos pranciškonų gyvenimą. Tokie duomenys taip pat glaudžiai susiję ir su bendresniais Bažnyčios bei visuomenės istorijos klausimais. Duomenų, pravarčių tiriant socialinę, lokalinę ir religinių praktikų istoriją, galima, pavyzdžiui, nesunkiai rasti atsakymuose į klausimus, į kuriuos 1583 m. rugsėjo pabaigoje – spalio pradžioje Lvove vykusios provincijos kapitulos metu teko atsakyti Lietuvos pranciškonų vikarui Stanislovui Marcišovičiui. Iš jų, kaip antai, sužinome, kad Kviečo kaimas atiteko Eustachijui Tiškevičiui, kai jį jam perleido ar pardavė iš pranciškonų ordino pabėgęs Grigalius Lietuvis („apostata“, p. 146)⁵. Paklaustas apie

⁴ Tarp pastarojo liudininkų yra Tarkvinijus Pekulas, Lietuvoje žinomas visų pirma dėl 1579 m. Žemaičių vyskupijos vizitacijos. Žr. *Žemaičių vyskupijos vizitacija (1579) = Visitatio dioecesis Samogitiae (A. D. 1579)*, tekstą parengė, iš lotynų k. vertė ir rodykles sudarė Liudas Jovaiša, įvadą ir paaiškinimus parašė Juozas Tumelis ir Liudas Jovaiša (*Fontes ecclesiastici historiae Lithuaniae*, t. 1), Vilnius: Aidai, 1998, p. xv-xvi.

⁵ Šis praradimas ilgam užsiliko pranciškonų institucinėje atmintyje, nes dar ir 1740 m. tą dalyką mini Antanas Gžybovskis savo veikale „Brangiausias Lietuvos pranciškonų lobis, paslėptas Kristaus lauke“. Naujai paskelbtas knygoje: Darius Baronas, *Vilniaus pranciškonų kankiniai ir jų kultas XIV–XX a.*, Vilnius: Aidai, 2010, p. 589.

Sudervės („Szuderowa“) kaimą, t. Stanislovas atsakė, kad tokio jau nėra, nes visi jo gyventojai išmirė nuo maro... (p. 146). Čia pat galima aptikti ir tikėtiną konkurencijos tarp diecezinės ir vienuolinės dvasininkijos pavyzdį. Kapitulos tėvams buvo pateiktas Vilniaus vyskupo sufragano Kiprijono OP raštas, kuriame reiškiamas protestas dėl Ašmenos gvardijono Motiejaus Šcebžešiniečio galimai netinkamo elgesio. Pastarasis, užuot liaudžiai paskelbęs atlaidus, esą sumindžiojęs indulgenciją... Iškviestas pasiaiškinti, atsakovas teigė, kad jis šį raštą priėmęs su derama pagarba, atlaidus paskelbęs, o patį raštą per savo pavaldinį perdavęs nugabenti į Trobų miestelį⁶. Nors taip ir lieka neaišku, dėl ko užsimezgė konfliktas, vis dėlto ir iš šio epizodo matyti, kad atlaidai Lietuvos provincijoje gyvavo nepaisant pro šalį praūžusios protestantų Reformacijos sukeltos bangos⁷. Toje pačioje Lietuvos pranciškonų apklausoje galbūt

⁶ „Registrum“, p. 146–147: „Oblatae deinde a P. Vicario Vilmensi fuerunt literae Reverendissimi Suffraganei Vilmensis domini Cipriani, episcopi Metonensis, et conquirebatur etc. quoddam P. Mathia Sczebrzesinensi guardiano Osmianensi, quod indulgentias ad pronunciantum populo datas conculcavit ac aliquid ignominiosius minaretur, unde a vicario episcopi Vilmensis fuit vocatus || nec comparuit. Hunc igitur iudicandum proposuit Reverendissimus Suffraganeus praedictus capitulo et patribus diffinitoribus. Quibus oblatis literis, vocatus fuit P. Mathias Sczebrzesinensis et interrogatus, cur indulgentias ad publicandum allatas conculcarit. Respondit, se illas cum reverentia suscepisse et publicasse et suscepisse iubileum et ad aliam civitatem dictam Trapi [!] per nostrum subditum remisisse. Ideo sibi fieri iniuriam. Cur vero non comparuit coram Reverendo Vicario, respondit, quod non voluerit, ne fieret praeiudicium religioni, se tamen patri vicario significasse, qui dixit, se adisse vicarium, sed ipsum noluisse audire.“

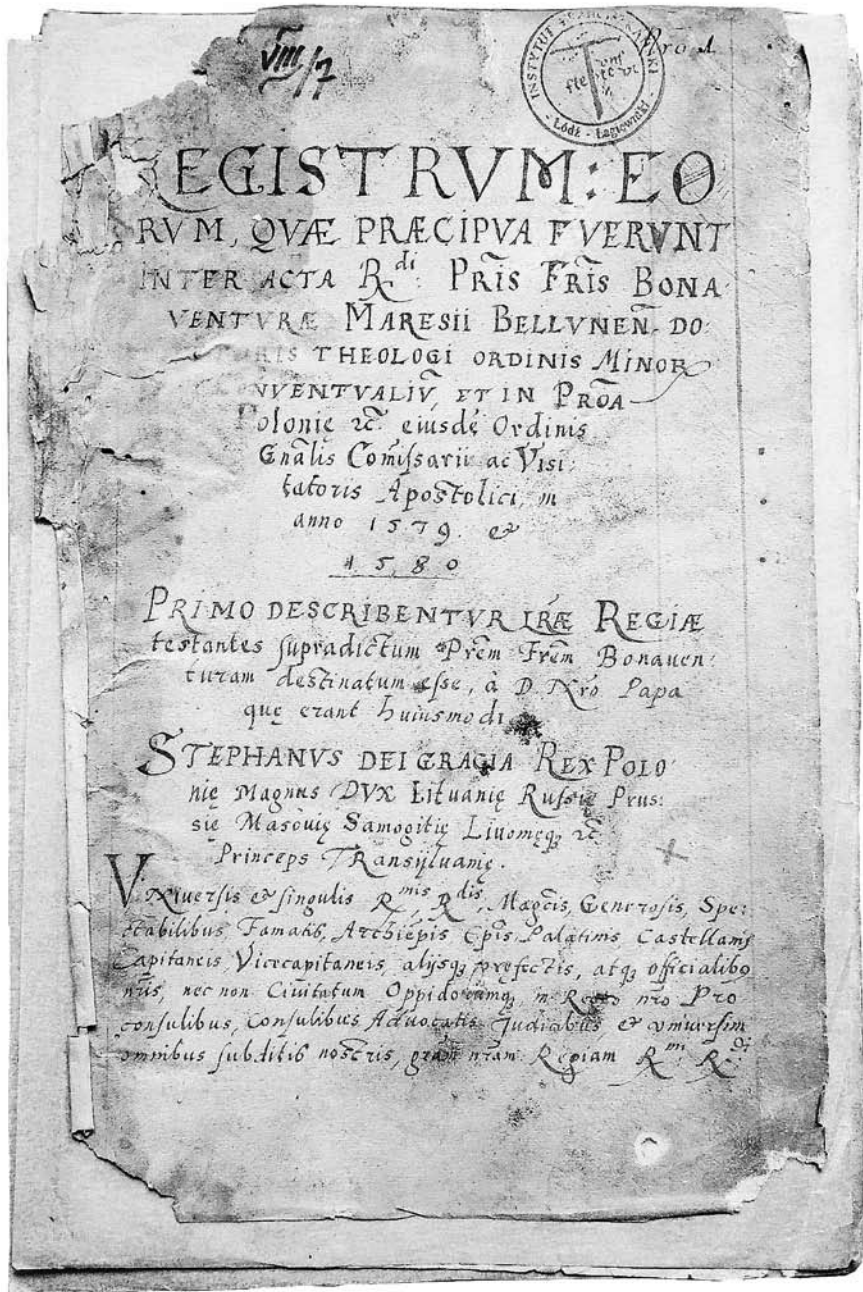
⁷ Reikia atkreipti dėmesį į tai, kad Ašmenos pranciškonų vienuolyno Švč. M. Marijos bažnyčia jau nuo XV a. pirmosios pusės veikė kaip atlaidų ir piligrimystės centras. Šiuo atžvilgiu ypač svarbi yra bažnytiniame Konstanco susirinkime 1416 m. sausio 16 d. Ašmenos vienuolynui suteikta indulgencija (*sede vacante*), kurios nuorašas išsaugotas XVII a. pradžioje sudarytame Ašmenos vienuolyno dokumentų kopijų rinkinyje: Vilniaus universiteto biblioteka Rankraščių skyrius, f. 114–13, l. 9v–10v. Kitas atlaidų privilegijas Ašmenos pranciškonų bažnyčiai suteikė Vilniaus vyskupas Albertas Taboras 1508 m. gegužės 1 d.: *ibid.*, l. 8v–9r; popiežiaus legatas ir Gvardialfieros vyskupas Zacharijas Ferreris 1520 m. lapkričio 10 d.: *ibid.*, l. 9r–9v. Ašmenos, kaip ir kitiems Pranciškonų ordino konventams, galiojo popiežiaus Siksto V 1585 m. rugsėjo 28 d. paskelbta visuotinių atlaidų privilegija: *ibid.*, l. 10v–11r (viena iš šios atlaidų privilegijos kopijų saugoma Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių bibliotekos Rankraščių skyriuje: f. 6–249). Tiesa, bent jau XVII a. pradžioje Ašmenos pranciškonai skundėsi

galima apčiuopti ir savotišką santykių tarp kauniečių ir vilniečių epizodą. Kauno gvardijonas Simonas Vilnietis paklaustas apie ką norėtų pasisakyti: ar apie savo vienuolyną, ar apie visą kustodiją, nusprendė pakalbėti apie Vilniaus vienuolyną. Pasirodo, iš savo draugų ir pirklių jis girdėjęs, kad Vilniaus broliai dieną naktį lakstą po smukles, o smulkiau apie tai gali papasakoti tenykščiai broliai Stanislovas Oleskietis, Kasparas Lietuvis ir Baltramiejus (p. 147).

Informacinio pobūdžio publikacijoje nėra reikalo detaliai pristatyti visų šiame „Registrum“ esančių duomenų apie Lietuvos pranciškonus. Tačiau tam tikrą vaizdą apie vienuolynų būklę galima susidaryti iš asmenų sąrašų. Juose pažymima, kokie vienuoliai kokiuose vienuolynuose gyveno, kas per laiką tarp kapitulų įstojo į Ordiną, o kas išstojo ar iškeliavo Amžinybėn. Šie sąrašai fiksuoja būklę, užtikrą nuosmukio laikotarpiu, ir tuo pačiu rodo pirmuosius atsinaujinimo žingsnius pagal Tridento susirinkimo dvasią. Pažymėtina, kad šiame procese nemažą vaidmenį atliko iš Italijos atsiušti pranciškonai, kurių vaidmens detalesnis atskleidimas dar reikalauja specialių tyrimų⁸.

maldininkų stoka, kaip kad galima spręsti iš toliau pateikiamos ištraukos. „O indulgentiach. Na pargaminie te wszystkie wedle rejestru x. Georgiuszowego w cale naidziesz, jeno non reducuntur ad actum. Ta przyczyna, ze ludzy nie bywa, czasem i na Mzsey. A ieslize iakie swięto będzie, abo niedziela, idzie do Oszmianey, bo przy miasteczku zręczniey. Do tego nie iest sposobny tu lud gruby na zadne indulgentiae, krom swięta Nativitatis B. M. V. u nas, a w Oszmianie na S. Jerzy etc., y to u S. Duchy etc. etc.“: LMAVB, F. 114–13, l. 35r. Dėkoju dr. Jonui Drungilui, atkreipusiam dėmesį į šį rankrašį.

⁸ Bendrai apie to meto Pranciškonų konventualų ordino atsinaujinimą žr. Gustavo Parisiani, *La Riforma Tridentina e i Frati Minori Conventuali*, Roma: Ed. Miscellanea Francescana, 1984.

Registrum eorum, quae praecipua fuerunt inter acta Reverendi patris fratris Bonaventurae Maresii Bellunensis doctoris theologi Ordinis Minorum Conventualium et in provincia Polonie etc. eiusdem Ordinis generalis commissarii, visitatoris apostolici in anno 1579 et 1580

Instituto Franciszkański (Łódź-Łagiewniki): signatūra IF 03420; Inv. nr. 09322

「EXCERPTA」

[*Capitulum provinciale celebratum Leopoli AD 1580 ultimis diebus septembris et primis diebus octobris*] || [...]

p. 79

Eadem die [1 X 1580] post Missam, congregatis patribus et fratribus in refectorio iussit reverendus commissarius reverendis custodibus, ut referent nomina fratrum defunctorum et eorum, qui suscepti sunt ad Ordinem a capitulo Cracovię celebrato 1577. [...]

Reverendus vicarius Vilnensis¹ dixit susceptos esse ad Ordinem Vilnę:

Fr. Gregorius Vilnę
Fr. Albertus Dobrzen, professus
Fr. Christopherus Samogita, novitius
Fr. Bartolomeus, novitius

Mortui:

Fr. Mathias Leopolita
Fr. Albertus Garbas [...] ||

p. 83

Contrata Lituanię

Vicarius V. pr. Stanislaus Marcziszowicz
Viceguardianus in dispositione patris vicarii
Concionator Polonorum fr. Ioannes Kowalski
Concionator Lituatorum fr. Thomas Cownensis

¹ Tai Bonifacas Šlankas, minimas p. 171: „Reverendus etiam pr. Bonifacius Szlancus vicarius Vilnensis“.

Zachristianus fr. Albertus Werszelis
Cantor fr. Ioannes Bobak.

Pro familia:

Fr. Gregorius Lituanus, sacerdos
Fr. Albertus Dobrzen, professor
Fr. Christopherus Samogita, novitius
Fr. Bartholomeus Vilmensis, novitius
Guardianus Oszmianensis fr. Andreas Lwowko, idem concionator
Zachristianus fr. Stanislaus Tethla
Guardianus Cownensis fr. Symon Grodowicz, Lituanus
Zachristianus fr. Mathias Wislicza
Guardianus Drogicziensis in dispositione patris vicarii. [...]

p. 150 || [*Capitulum provinciale celebratum Cracoviae diebus 7–17 octobris AD 1583*]

Lituaniae contratae:

Fr. Ioannes Bobak, cantor
Fr. Albertus Verselius, sacrista Vilmensis
Fr. Ioannes Kowalsky, praedicator
Fr. Andreas
Fr. Mathias Visliczensis

p. 152 Fratres suscepti ad Ordinem hoc triennio [...] ||

Vicariatus Lituaniae:

Fr. Albertus Lodzinsky, sacerdos
Fr. Bartholomeus Vilmensis, subdiaconus
Fr. Andreas Visliczensis, professor
Fr. Tomasz Drohiczensis, professor
Fr. Gaspar Vilmensis
Fr. Franciscus Vilmensis
Fr. Bonaventura Vilmensis
Fr. Ioannes Sartor. Exivit e religione.

p. 156 Fr. Bonifacius, laicus. [...] ||

Contrata Lithuaniae:

Reverendus pr. vicarius Vilmensis pr. Iacobus Kozimiński
Concionator pr. Mathias Vilmensis
Sacristianus fr. Stanislaus Teresco
Cantor Stanislaus Olesco.

Pro familia:

Fr. Tomas Caunensis. || p. 157
Guardianus Chaunensis fr. Simon Vilmensis
Guardianus Osmianensis fr. Stanislaus Marczysowicz
Guardianus Drohiczensis fr. Nicolaus Lesczynsky
Parochus in dispositione Reverendi p. vicarii Vilmensis. [...] || p. 191

[*Capitulum provinciale celebratum Cracoviae mense octobre AD 1586*]

Vicariatus Lithuaniae

Sucepti:

Fr. Ma . . . stus [?]¹⁰
Fr. Bonifacius
Fr. Chrisostomus
Fr. Anshelmus
Fr. Ludovicus
Fr. Lactantius
Fr. Cyrillus
Fr. Cyprianus
Fr. Hilarius
Fr. Laurentius }
Fr. Sebastianus } Laici
Fr. Sixtus. }

Defuncti:

Pr. Stanislaus Kowalek

[...] || p. 195

Vicariatus Lithuaniae:

Vicarius Vilmensis, R. pr. Simon Vilmensis

¹⁰ Vardas beveik visiškai išblukęs. Galbūt Mamertus?

Concionator pater Ioannes Drohicensis
Sacrista pr. Innocentius
Cantor pater Hyeronimus Italus.

Pro familia:

Pater Stanislaus Tekli
Pater Stanislaus Marcziszowicz
Pater Thomas Drohiciensis
Frater Bonaventura, subdiaconus
Frater Cirillus, professus
Frater Chrisostomus
Frater Lactantius
Frater Camillus
Frater Ciprianus
Frater Ludovicus
Frater Alexander laicus.

Guardiani:

Guardianus Caunensis pr. Mathias Vilmensis,
pro socio pr. Andreas T[aifel] frater.
Bonaventura Gaidelis
Guardianus Osmianensis pr. Augustinus Gaieczki,
pro socio frater Bartholomeus Vilmensis
Guardianus Drohiciensis pr. Albertus Sandecensis,
pro socio frater Ciprianus. || [...]

p. 219 || [*Capitulum provinciale celebratum Cracoviae diebus 3–6 octobris AD 1589*]

Vicariatus Magni Ducatus Litwaniae
Vicarius Vilmensis pr. Sebastianus Pyzdry
Praedicator pr. Hieronimus Fagiollita
Zachrista pr. Innocentius
Magister novitiorum pr. Hilarius Samogita

Familia sacerdotum:

Pr. Matias Pokuta
Pr. Iacobus Gołębiowski
Pr. Franciscus Litwanus
Pr. Bartholomeus Litwanus
Pr. Augustinus Gaieczki ||

p. 220

Adolescentes:

Fr. Stephanus   }
Fr. Georgius   } Subdiaconi

Fr. Ludovicus   }
Fr. Ireneus   }
Fr. Matias   }
Fr. Marcus Antonius   }
Fr. Franciscus   }
Fr. Petrus   } Professi

Novitii:

Fr. Ioannes Baptista
Fr. Melchior
Fr. Lucas
Fr. Augustinus
Fr. Ambrosius

Laici:
Fr. Tomas
Fr. Iacobus

Kowno:

Guardianus pr. Simon
Familia: pr. Simon Kownensis
Fr. Andreas laicus.

Osmiana:

Guardianus pr. Lactantius
Familia: pr. Tomas Drogiczin [!].

188 CONTRATA LITHVANE

De Summa Episcopi pro Vicarij Nivnia deliberatum
ut habeat 30 Fl. in polemicis, et cetera oia acci-
dentia eadant in sustentationem suam et Comunitatis
Necessitatem.

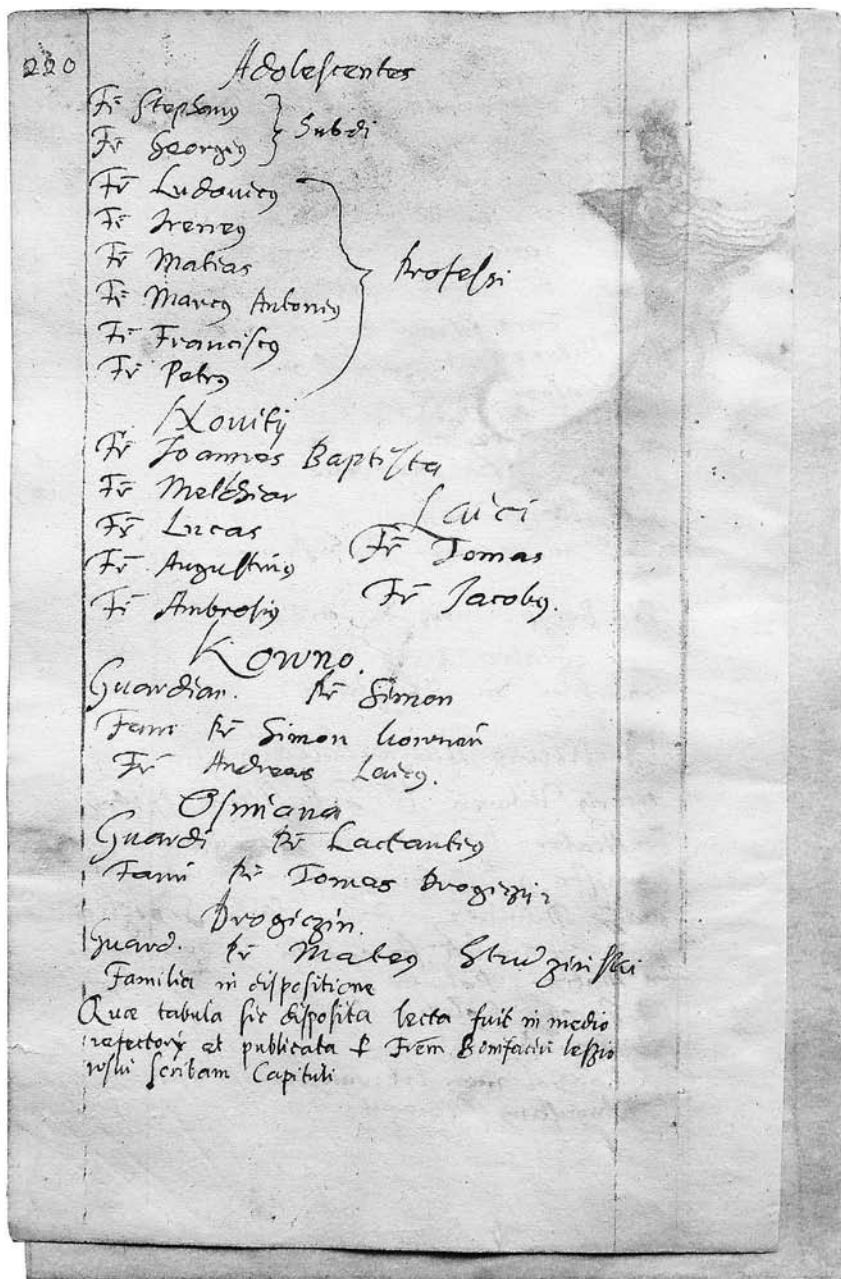
Procurator Pedruis vrbis de Nivnia in dictum esse 100 Fl.
polemicis: pro quibus edificandis multitudinem in Kyana
et Dornitarium prout, put videtur in Nivnia.

Retine procurator Episcopi de Nivnia in Villa Luvina esse
agros quosdam, ab alio bonis profectus, quos arduis
locis pro quibusdam Nobilibus sicut et Curator in
subdito casu 7 florin: sub privilegio pbe et
floris 5 quos habuerit, ad utilitatem. Hoc cum
sibi p augmento casuum pro commisserunt et de
pro pbe et Vicarij iudicis Cur Republica in
Nivnia vrbis pars sufficiant.

Idem vrbis quidam Boianum nomine Mattiam. Bivni
legum ad utilitatem sua tantum sub casu 7 1/2 den.
Luvina: et de taberna sicut casu 7 1/2 den. Saluandam.

Idem contraxit cum Domo Consularibus et servatis
vrbis: pro parte sicut curandam deservit et casu
sine ignoconne unde accepit tantum pbe collig
et nulla ad Comunitatem redibant commoda. pbe
servant Consules Auto sibi privilegio se salvaturos
procurator temporibus Nivnia p tempore pbe
et Dogaginas Luvina. Hoc vrbis cum successibus
determinanda sub adventum Re pro pbe
Consulibus J. Nivnia bonum et de Nivnia servandam.

„Registrum, 1579–1602“, Instytut Franciszkański, Łódź-Łagiewniki, Sygn. IF 03420, p. 188

Drogiczin:

Guardianus pr. Mateus Struziński

Familia in dispositione.

p. 221 Quae tabula sic disposita lecta fuit in medio refectorii et publicata per fratrem Bonifacium Lesziowski, scribam capituli. ||

[...] Postea vocati sunt patres discreti quod nominaverint deffinitores, postea recensuerunt fratres susceptos et mortuos \in/ praeterito triennio, quorum numerus hic est:

Suscepti Cracoviae [...]

Vilnae:

Fr. Georgius

Fr. Benedictus Sapucz

Fr. Marcus Antonius

Fr. Franciscus

Fr. Matias

Fr. Petrus

Fr. Ioannes Baptista

Fr. Melchior

Fr. Lucas

Fr. Augustinus

Fr. Ambrosius

Fr. Tomas, laicus

Fr. Iacobus, laicus

Fr. Laurenty

Fr. Iacobus Gołębicy.

p. 222 || Patres defuncti in custodia Cracoviensi [...]

In vicariatu Litvaniae:

Pr. Stanislaus Marcziszewicz, gwardianus Osmianensis

Reverendus pater magister Morus, Doctor S. Theologiae, vicarius

Vilnae

Fr. Cirillus, professor

Fr. Andreas Taifel

Fr. Georgius Odelka

Pr. Stanislaus

Fr. Iacobus, novicius